

Τόνια Καφετζάκη

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΓΑΛΑΤΕΙΑΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ. ΕΝΑ «ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟ» ΜΕΣΟΠΟΛΕΜΙΚΟ ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Το παρόν άρθρο παρουσιάζει ένα μεσοπολεμικό ελληνικό επιστολικό μυθιστόρημα, το έργο *Γυναίκες της Γαλάτειας Καζαντζάκη*, που δημοσιεύτηκε το 1933. Κατά τη γνώμη μας, το έργο αυτό, πέρα από το ενδιαφέρον που μπορεί να παρουσιάζει ως προς το περιεχόμενό του και τις προθέσεις της συγγραφέως του, και συνεπώς τη μελέτη του σε σχέση τόσο με το κίνημα της γυναικείας αμφισβήτησης της εποχής του Μεσοπολέμου όσο και με την «αριστερή» λογοτεχνία της ίδιας εποχής, αποτελεί ταυτόχρονα και ένα ενδιαφέρον πεδίο συσχέτισης των συγγραφικών προθέσεων με τη μορφή του, επιτρέπει δηλαδή να αναδειχθεί πώς η επιλογή της επιστολικής γραφής υποστηρίζει την πρόθεση της συγγραφέως να αποκαλύψει στους αναγνώστες της τη «θέση» που περιέχεται σε αυτό, πώς, με άλλα λόγια, το επιστολικό αφήγημα αποτελεί –θα λέγαμε–

αποτελεσματικό μέσο πειθούς και παιδευτικής αποτελεσματικότητας.

Επιστολικό ονομάζεται το μυθιστόρημα το οποίο αποτελείται –η υπόθεσή του εκτυλίσσεται μέσα– από έναν αριθμό επινοημένων επιστολών. Ο όρος αφορά προφανώς στη μορφή (επιστολές), ενώ το περιεχόμενο μπορεί να ποικίλει. Τα πρόσωπα του έργου «μιλούν» και «δρουν» μέσω των επιστολών τους. Σημαντικό κριτήριο για την ταξινόμηση των επιστολικών μυθιστορημάτων αποτελεί ο αριθμός των προσώπων που αλληλογραφούν. Διακρίνεται έτσι αυτό σε «μονοφωνικό» ή «μονολογικό», στο οποίο δεν υπάρχει στην ουσία αλληλογραφία, δηλαδή το μυθιστόρημα καταλαμβάνουν οι επιστολές ενός μόνο προσώπου, και σε «πολυφωνικό» ή «πολυλογικό», δηλαδή αλληλογραφία περισσότερων προσώπων, το οποίο θεωρείται γνησιότερο είδος και σε αυτό